

คณะจิตวิทยา

การเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ
ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

นางสาวพิณทอง ตั้งกุลบริบูรณ์

โครงการทางจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2550

THE COMPARISON OF PRE-MARITAL SEX ATTITUDE BETWEEN PRIVATE AND
PUBLIC UNIVERSITIES

Miss Pinthong Tangkunboriboon

A Senior Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Bachelor of Science in Psychology
Faculty of Psychology
Chulalongkorn University
Academic Year 2007

4737450738 พิณทอง ตั้งกุลบริบูรณ์: การเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส (THE COMPARISON OF PRE-MARITAL SEX ATTITUDE BETWEEN PRIVATE AND PUBLIC UNIVERSITIES) อ.ที่ปรึกษา : รศ. ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร, 51 หน้า

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย ตามตัวแปรเพศ และประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 200 คน โดยแบ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน 100 คน และ มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ 100 คน โดยแต่ละมหาวิทยาลัยจะแบ่งเป็น นักศึกษาเพศชาย 50 คน และ นักศึกษาเพศหญิง 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาจากมาตรวัดของ สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาเพศชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่านักศึกษาเพศหญิง ($p < .001$)
2. นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีสัมพันธ์ก่อนการสมรส ดีกว่านักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล ($p < .001$)

หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชา จิตวิทยา
ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อนิสิต.....พิณทอง ตั้งกุลบริบูรณ์.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4737450738 PINTHONG TANGKUNBORIBOON : THE COMPARISON OF PRE-MARITAL SEX ATTITUDE BETWEEN PRIVATE AND PUBLIC UNIVERSITIES. ADVISOR : SSOC. PROF. PRAPHAIPHUN PHOOMVUTHISARN, 51 pp.

The objective of this survey research was to compare pre- marital sex attitude between private and public universities. Participants were 200 undergraduates, 100 of them study in public universities and the remaining study in private universities, and each university had 50 male and 50 female. Independent variables were sex and type of universities and the dependent variable was pre-marital sex attitude. The research instrument was pre-marital sex attitude measurement scale developed by Sitipong Wongvivat. Data were analyzed using t-test.

The result indicated.

1. Males significantly have better attitude toward pre- marital sex than females ($p < .001$)
2. Students studying in private universities significantly have better attitude toward pre- marital sex than students studying in public universities ($p < .001$).

Program: Bachelor of Science

Field of Study: Psychology

Academic Year 2007

Student's signature.....*Pinthong Tangkunberiboon*

Advisor's signature.....*p. phoomvuthisarn*

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
สารบัญ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	28
สมมติฐานการวิจัย.....	28
ขอบเขตการวิจัย.....	28
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	29
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	29
2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	32
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
3 ผลการวิจัย.....	35
4 การอภิปรายการวิจัย.....	39
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	43
รายการอ้างอิง.....	47
ภาคผนวก.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เพศเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของมนุษย์ มนุษย์มีสัญชาตญาณทางเพศมาตั้งแต่เกิด เรื่องเพศจึงเป็นเรื่องที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ทำให้เกิดความสุข ความรู้สึกพึงพอใจ Sigmund Freud (1905) ผู้ทำแนวคิดด้านจิตวิเคราะห์ได้กล่าวว่า "เรื่องเพศเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในชีวิตคน เพราะเรื่องเพศเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น"

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ จะมีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด คุณภาพชีวิตส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลและบทบาทในเรื่องเพศ ดูแรนต์ (Durant) นักปราชญ์ชาวอเมริกันได้กล่าวไว้ว่า "รองจากความหิว เรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณรุนแรงที่สุด และเป็นปัญหาใหญ่โตที่สุดด้วย" (สุทธิชาติ โสภประยูร และวรรณี โสภประยูร, 2539)

คำว่าวัยรุ่น ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า อะโดเลเซนซ์ (Adolescence) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า อะโดเลสเชียร์ (Adolescere) ซึ่งหมายถึง การเจริญเข้าสู่สุกเต็มภาวะ หรือเป็นวัยที่พัฒนาจากสภาวะความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (Hurlock, 1965 อ้างถึงใน ชูสิทธิ์ อินทรไพบูลย์, 2536) จึงนับได้ว่าเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในทุกๆด้าน ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม บุคคลในวัยนี้เริ่มมีวุฒิภาวะทางเพศ เนื่องจากระยะนี้ต่อมต่างๆภายในร่างกายของวัยรุ่นกำลังทำงานอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะต่อมเพศที่ผลิตฮอร์โมนออกมาสฮอร์โมนเพศที่เพิ่มขึ้นมีอิทธิพลให้วัยรุ่นมีแรงขับทางเพศ (Sex Drive) มากขึ้น ส่งผลให้วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองในเรื่องเพศ ส่วนทางด้านจิตใจก็มีความสนใจต่อเพศตรงข้าม อยากมีคูรักรหรือแฟน เริ่มมีการคบเพื่อนต่างเพศ เริ่มที่จะแยกตัวเป็นอิสระจากครอบครัว ทั้งทางด้านความคิดและการกระทำ

ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังอยู่ในกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เมื่อประเทศมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจมากเพียงไรการเปลี่ยนแปลงทางสังคมก็มีมากขึ้นเพียงนั้น จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เพิ่มมากขึ้น การคมนาคม การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศที่เป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว ทำให้ประเทศไทยได้มีการเปิดรับเอาวัฒนธรรมของชาติตะวันตกเข้ามาและเมื่อมีวัฒนธรรมที่แปลกใหม่จากที่เป็นอยู่เข้ามาใน

สังคม ทำให้กลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มที่รับสิ่งใหม่ๆ ได้ง่าย เนื่องจากประสบการณ์ในชีวิตยังมีน้อย จึงยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังเห็นเป็นสิ่งแปลกใหม่ และเลือกปฏิบัติได้ค่อนข้างเสรี ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยซึ่งยังต้องค้นหาความเป็นตัวของตัวเองอยู่ การยอมรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกจึงเป็นไปอย่างง่ายดาย ซึ่งทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นไทยเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น เช่น การแต่งกายตามแบบตะวันตก การนิยมรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ด (Fastfood) หรืออาหารจานด่วน ภาษาและการพูดที่มักจะเป็นคำห้วนๆ ภาษาแปลกๆ หรือใช้ทับศัพท์และคำแสลง การนิยมดูภาพยนตร์และฟังเพลงสากลภาษาต่างประเทศ รวมถึงการยอมรับเอาค่านิยมด้านพฤติกรรมทางเพศ มีการประพฤติตนอย่างเสรีเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง การแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม การจับมือถือแขนและการแสดงความรักกันอย่างโจ่งแจ้งในที่สาธารณะ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งผิดแผกไปจากสมัยก่อน ที่ถือว่าเป็นเรื่องลับของเพศหญิงและชาย แต่ในปัจจุบันสามารถพูดได้อย่างเปิดเผย และถือว่าเป็นเรื่องปกติของหนุ่มสาวที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน แนวความคิดเช่นนี้เป็นเรื่องที่เกิดออกไปจากบรรทัดฐานเดิมของสังคมไทยที่สร้างสมเอาไว้ และกำลังจะกลายเป็นบรรทัดฐานใหม่ ซึ่งย่อมที่จะก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา

การมีความคิด และแสดงพฤติกรรมที่อิสระเสรีในเรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นการจับมือถือแขน การกอดจูบ หรือการมีประสบการณ์ทางเพศ แสดงให้เห็นได้ชัดจากงานวิจัยหลายๆงาน ดังเช่น

ชวนชม สกลธวัฒน์ (2530) ได้ทำการศึกษาความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 502 คน ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 74 ของนักเรียนชาย และ ร้อยละ 31 ของนักเรียนหญิงซึ่งเป็นนักเรียนอาชีวศึกษา มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานว่าเป็นเรื่องไม่เสียหาย และยังพบว่านักเรียนชายร้อยละ 36 มีความคิดเห็นว่าการเปลี่ยนคู่นอนเป็นเรื่องธรรมดา

สุรชาติพิย์ แสงวัฒนกุล (2536) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย (รวมทั้งกลุ่มเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย) ว่าผู้ชายผู้หญิงน่าจะมีเพศสัมพันธ์กันได้ในกรณีที่ชอบกัน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ในกรณีรักกัน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และในกรณีหมั่นกันแล้วหรือมีโครงการจะแต่งงานกัน คิดเป็นร้อยละ 40.2 ตามลำดับ

พะเยาว์ ละกะเต็บ (2538) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย (รวมทั้งกลุ่มเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย) ว่าผู้ชายผู้หญิงสามารถร่วมเพศได้ในกรณีรู้จักกันผิวเผิน คิดเป็นร้อยละ 5.58 ในกรณีสนิทสนมกันคิดเป็นร้อยละ 13.6 ใน

กรณีที่เป็นคู่รักกัน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และในกรณีนี้หมายถึงขั้นจะแต่งงานกัน คิดเป็นร้อยละ 34 ตามลำดับ

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ในสังคมไทยไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีความคิดและแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างเสรีมากขึ้น ซึ่งการที่เจตคติทางเพศของวัยรุ่นไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีผลทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี อุดมการณ์ ค่านิยมแบบเฉพาะตัวของสังคมไทย ซึ่งยึดถือและถ่ายทอดกันมาหลายรุ่นอายุนั้นค่อยๆ หดหายไป จากความคิดของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน

นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย ที่จะตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในวัยรุ่น โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ นำไปสู่ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง การสูญเสียโอกาสทางการศึกษา เสียอนาคต และในบางกรณีอาจถึงขั้นเสียชีวิตจากการทำแท้ง

อีกทั้งยังมีปัญหาเกี่ยวกับโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ต่างๆ เช่น หนองใน ซิฟิลิส และเอดส์ เป็นต้น จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุขปี 2539 พบว่า จำนวนครึ่งหนึ่งของผู้ติดเชื้อเอดส์อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15-19 ปี นอกจากนี้ยังพบจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ ตั้งแต่ปี 2545 อยู่ในกลุ่มอายุ 15-24 ปี เป็นจำนวนมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ (อภยาภรณ์ เตชรัตน์, 2546)

นอกจากปัญหาที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีอีกปัญหาหนึ่งซึ่งมีพื้นฐานมาจากการมีประสบการณ์ทางเพศ ปัญหาดังกล่าวคือ "การขายบริการทางเพศของนักเรียน นักศึกษา" ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่เรื้อรังที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น จะเห็นได้ว่าประมาณ 2-3 ปีที่ผ่านมาสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ หรืออินเทอร์เน็ต ต่างก็ออกมาตีแผ่ข้อเท็จจริงในกรณีนี้มากมาย จากการสำรวจโดยสถาบันราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งได้จัดทำโพลในหัวข้อ "นักเรียน/นักศึกษาคิดอย่างไรกรณีการขายตัว" พบว่ามีนักศึกษาของมหาวิทยาลัยชายตัว โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชนมีมากกว่า นักศึกษาผู้หนึ่งได้ให้ข้อมูลว่าตนเองทราบจากเพื่อนที่ขายตัว พบว่าคนเหล่านี้เริ่มเสียตัวครั้งแรกตั้งแต่มัธยม เหตุผลส่วนใหญ่ของการขายตัวเนื่องมาจากความต้องการเงินเป็นอันดับแรก รองลงมาคือรักสนุก ใจแตก และสุดท้าย คือ ต้องการประชดพ่อแม่ (ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และคณะ, 2543)

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปในปัจจุบันมีอิทธิพลจากสิ่งชั่วร้ายภายนอกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ วิดีโอ สถานบันเทิงรวมตลอดถึงสื่อต่างๆ ส่งผลให้มีการควบคุมดูแลทางขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามลดลง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้นนี้ เมื่อผนวกกับความอ่อนแอไร้เดียงสาและขาดประสบการณ์อาจทำให้พวกวัยรุ่นซึ่งมีความคึกคะนอง อยากรู้อยากเห็น

และขาดความยั้งคิด ปล่อยตัวปล่อยใจไปตามความปรารถนาของธรรมชาติจนถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในขณะที่ยังไม่พร้อม ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจและก็จบลงด้วยการทำแท้ง ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหานักเรียน นักศึกษาชายตัว และยิ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาวะเจริญพันธุ์ของประเทศให้เพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตามปัญหาต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ถือได้ว่าเป็นปัญหาปลายเหตุ เราสามารถหาทางป้องกันปัญหาต่างๆได้ถ้าหากเราเข้าใจพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการประกอบพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น อันได้แก่ เจตคติ ความคิดเห็น หรือความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น จากปัญหาที่เกิดขึ้นอาจแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ดังนั้นสิ่งที่ควรแก้ไขก็คือ ต้องเร่งให้ความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องในเรื่องนี้เนื่องจากวัยรุ่นนั้นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ และเป็นกำลังสำคัญในการจะพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวไปข้างหน้า ถ้าหากวัยรุ่นนั้นสามารถเลือกทางเดินได้ถูกต้องก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

นอกจากนี้สภาวะแวดล้อม กลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเจตคติของบุคคล โดยเฉพาะเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในมหาวิทยาลัยเอกชนที่นักศึกษาอยู่กันอย่างอิสระ มีหอพักเอกชนซึ่งเอื้อโอกาสให้หญิงและชายพักอยู่ด้วยกันได้ นักศึกษามีการดำเนินชีวิตที่ห่างไกลจากครอบครัวเพราะทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยห่างไกลออกไป ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เอื้อให้หญิงและชายพัฒนาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมากขึ้นอาจทำให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องธรรมดา ในขณะที่มหาวิทยาลัยของรัฐ นิสิตได้รับการดูแลอย่างเข้มงวด มีหอพัก แยกระหว่างชายและหญิง พัฒนาการของความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงอยู่ในขอบเขตจำกัด ทำให้การมีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่แปลก ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนและในมหาวิทยาลัยของรัฐ น่าจะมีเจตคติที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษาที่เจตคติของวัยรุ่น เนื่องจากเจตคติเป็นความรู้สึกเชิงประเมินจากระบบความคิดความเข้าใจอันเป็นผลจากการเรียนรู้และประสบการณ์ แล้วตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะความคิดเห็นว่าชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ยอมรับได้หรือยอมรับไม่ได้ อันจะเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อไป ผู้วิจัยจึงเลือกทำการศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในวัยรุ่นผ่านทางการศึกษาเจตคติ โดยเลือกทำการศึกษากับกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งที่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ เพื่อจะได้เปรียบเทียบถึงความแตกต่างกันระหว่างมหาวิทยาลัยทั้ง 2

ประเภท ซึ่งย่อมจะมีความหลากหลายและแตกต่างกันไป เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการป้องกัน แก้ไขปัญหาสังคมต่อไป

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยในครั้งนี ผู้วิจัยได้รวบรวมค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
 - 1.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 1.2 การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น
 - 1.3 พัฒนาการของวัยรุ่น
 - 1.4 ความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น
 - 1.5 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
2. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์
3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
4. ทฤษฎีการกระทำทางสังคม
5. แนวคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม
6. แนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไทยกับ
ความสัมพันธ์ทางเพศ
7. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ
8. สาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
9. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

คำว่าวัยรุ่น ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า อะโดเลสเซนซ์ (Adolescence) มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า อะโดเลสเชียร์ (Adolescere) ซึ่งหมายถึงการเจริญเข้าสู่วุฒิภาวะ วัยรุ่นได้รับสมญานามหลายอย่าง เช่น วัยพายุบูแคม (Storm & Stress) วัยทีนเอจ (Teen-ages) และยุวชน (Juvenile)

จี สเตรลี ฮอลล์ (G.Stanley Hall, 1967) กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นวัยของพายุบูแคม(Storm & Stress) เป็นวัยที่มีอารมณ์สับสน ปรวนแปรไม่แน่นอน นอกจากนี้วัยรุ่นยังอยู่ในวัยคาบเกี่ยวระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ พฤติกรรมบางอย่างยังคงเป็นเด็ก ในขณะที่พฤติกรรมบางอย่างก็เป็นผู้ใหญ่ และเนื่องจากระยะวัยรุ่นไม่มีเกณฑ์กำหนดพฤติกรรมที่แน่นอน เลยทำให้วัยรุ่นมีความสับสนในการกระทำ

สโตน และ เชิร์ช (Stone and church, 1968 อ้างถึงใน ชูลีพร อินทรไพบุรณ, 2536) กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่เด็กจะพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในระยะนี้เด็กจะเริ่มให้ความสนใจตนเอง ค้นหาตนเอง แสวงหาค่านิยมและปรัชญาชีวิต ขณะเดียวกันก็มักจะมีควมวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเอง ส่วนทางด้านจิตใจวัยรุ่นจะพัฒนาในด้านความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์แตกต่างไปจากวัยเด็ก ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จึงเป็นสาเหตุให้เกิดความแปรปรวนทางอารมณ์และมีการแสดงอารมณ์ที่รุนแรง ไม่ว่าจะเป็นรัก โกรธ ดีใจ เสียใจ

สุชา จันทน์เอม (2529) ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่สิ้นสุดความเด็ก เป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นขีดขึ้นแน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดลงเมื่อใด แต่เรากำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ

สุพัตรา สุภาพ (2545) ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่าเป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว

โดยสรุปเราอาจให้ความหมายของวัยรุ่นได้ว่า เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่

1.2 การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

สำหรับการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นนั้นได้มีผู้กำหนดช่วงอายุไว้ต่าง ๆ กัน ช่วงอายุของวัยรุ่นไม่สามารถกำหนดอายุที่เริ่มต้น ช่วงระยะเวลา หรืออายุสิ้นสุดของวัยรุ่นได้อย่างแน่นอน เนื่องจากแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลและขึ้นอยู่กับสภาพสังคมนั้นๆ ด้วย ดังมีผู้ที่ได้กำหนดไว้ต่างๆ ดังนี้

สไตน์เบอร์ก (Steinberg, 1993 อ้างถึงใน จริยา พงศ์วิวัฒน์, 2526) ได้กำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นไว้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น ช่วงอายุระหว่าง 11-14 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง ช่วงอายุระหว่าง 15-18 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย ช่วงอายุระหว่าง 18-21 ปี

สุชา จันทน์เอม (2529) กล่าวถึง การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) ช่วงอายุระหว่าง 13-14 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) ช่วงอายุระหว่าง 15-18 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) ช่วงอายุระหว่าง 18-21 ปี

อาจสรุปได้ว่า ช่วงอายุของวัยรุ่นนั้นแบ่งได้เป็น 3 ช่วง คือ วัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น มีอายุตั้งแต่ 13 - 15 ปี ซึ่งโดยทั่วไปจะมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า
2. วัยรุ่นตอนกลาง มีอายุตั้งแต่ 16 - 18 ปี ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. หรือเทียบเท่า
3. วัยรุ่นตอนปลาย มีอายุตั้งแต่ 19 - 21 ปี ซึ่งโดยทั่วไปมีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ปวส. หรือเทียบเท่า

การย่างเข้าสู่วัยรุ่นถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญระยะหนึ่งของชีวิต เป็นระยะที่เด็กมี ปัญหาและต้องปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม

1.3 พัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการ (Development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้าน โครงสร้าง และแบบแผนของอินทรีย์ทุกๆ ส่วน การเปลี่ยนแปลงนี้จะพัฒนาไปเรื่อยๆ จากระยะหนึ่ง ไปสู่อีกระยะหนึ่งอันจะทำให้มีลักษณะ และความสามารถใหม่ๆ เกิดขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดความ

เจริญเติบโตตามลำดับ ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และ สังคม(มลวิภา ทรวงุฒิสีล, 2526 อ้างถึงใน ชูลีพร อินทรไพบูลย์, 2536)

พัฒนาการด้านต่างๆของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นสามารถเข้าใจพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่นได้ดีขึ้น

1.3.1 พัฒนาการทางร่างกาย

เด็กในวัยนี้จะมีอัตราการเจริญเติบโตของร่างกายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมีน้ำหนัก ส่วนสูงเพิ่มขึ้น สัดส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ มีระบบเพศเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ โดยเด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กชาย เด็กหญิงจะมีประจำเดือน หน้าอก และสะโพกขยาย มีขนบริเวณรักแร้และอวัยวะเพศ ส่วนเด็กชายจะมีการหลั่งน้ำอสุจิ มีเสียงห้าว ไหล่กว้าง มีขนขึ้นบริเวณรักแร้และอวัยวะเพศ และมีหนวดเป็นต้น

1.3.2 พัฒนาการทางอารมณ์

อารมณ์จะมีบทบาทต่อระยะวัยรุ่นมาก เพราะ วัยรุ่นเปรียบได้กับเป็นวัยพายุแคะ การปรับตัวของชีวิตในวัยรุ่น จึงค่อนข้างจะสับสน ความต้องการทางด้านเพศจะมีอิทธิพลสูงในระยะนี้ อารมณ์ของวัยรุ่นมักจะไม่คงที่ เกิดแปรปรวนได้ง่าย อารมณ์ต่างๆที่เกี่ยวกับวัยรุ่นที่สำคัญ ได้แก่ ความหวาดกลัว ความกังวลใจ ความโกรธ ความรัก ความอิจฉาริษยา ความเคียดแค้น ความอยากรู้อยากเห็นอยากลอง เป็นต้น

การที่วัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เนื่องมาจากสาเหตุดังนี้ (มลวิภา ทรวงุฒิสีล, 2526 อ้างถึงใน ชูลีพร อินทรไพบูลย์, 2536)

1. ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เนื่องจากวัยรุ่นมีรูปร่างแตกต่างจากวัยที่ผ่านมา การมีรูปร่างเปลี่ยนแปลงไปเป็นแบบผู้ใหญ่ ทำให้วัยรุ่นสนใจตนเองมากขึ้น และมีความสนใจที่จะทำตามแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ แต่เนื่องจากวัยรุ่นยังไม่สามารถที่จะเข้าใจ และทำตนได้เหมาะสมรวมทั้งผู้ใหญ่มองว่าบุตรของตนยังเป็นเด็ก วัยรุ่นและผู้ใหญ่จึงมักขัดแย้งกัน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีอารมณ์ไม่มั่นคงเกิดความเครียดและมักจะแสดงออกมาทันที

2. การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะภายใน ต่อมไร้ท่อ นับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและอารมณ์ เช่น การทำงานของต่อมเพศ ทำให้วัยรุ่นเริ่มสนใจเพศตรงข้าม และเริ่มมีอารมณ์รักต่อเพศตรงข้าม

3. การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและบุคคลใหม่ ๆ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเข้าไปมีบทบาทในต่อสังคมนอกบ้านในลักษณะต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้วัยรุ่นต้องปรับตัวให้เข้ากับ

สภาพแวดล้อมและบุคคลใหม่ ๆ เช่น กลุ่มหมู่เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ การปรับตัวให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ของวัยรุ่นมักจะขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ความเข้มงวดกวดขันของผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็น เรื่องการคบเพื่อน การเรียน การแต่งกาย ทำให้วัยรุ่นเกิดความหงุดหงิด วิตกกังวล ไม่มั่นใจใน ตนเอง เกรงว่าเพื่อนจะไม่ยอมรับ สิ่งเหล่านี้จึงทำให้วัยรุ่นเกิดความคับข้องใจอยู่เสมอ วัยรุ่นเป็นวัย ที่อยู่ในระยะปรับตัว ดังนั้นวัยรุ่นจึงมักตกอยู่ใต้อิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่ยั่วทางอารมณ์ได้ง่าย เพราะวัยรุ่นมีอารมณ์อ่อนไหว เชื่อง่าย หลงง่าย มีอารมณ์ไม่มั่นคงจึงมักเกิดปัญหายุ่งยากทาง อารมณ์เสมอ

1.3.3 พัฒนาการทางสติปัญญา

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นร่างกายมีการเจริญเติบโตเต็มที่ ส่งผลให้เซลล์สมองได้รับการพัฒนามี ความเจริญเติบโตถึงขีดเต็มที่เช่นกัน จึงทำให้วัยรุ่นสามารถคิดได้ในทุก ๆ รูปแบบของวิธีคิด มี ความสามารถคิดได้อย่างเป็นระบบ ทั้งในสิ่งที่ป็นรูปธรรมและนามธรรม มีความสามารถในการ คิดวิเคราะห์จำแนกเปรียบเทียบทฤษฎี กฎเกณฑ์หรืออาจคิดค้นแนวคิด ทฤษฎีใหม่ ๆ ได้ สมองมี ความจำดี การหาเหตุผลก็พัฒนามากวัยรุ่นจะสนใจทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว อยากรู้อยากเห็นไป หมด มีความคิดที่จะแก้ไขปัญหาได้ดีและคิดได้หลายแง่มุม แต่วัยรุ่นเป็นวัยที่เพิ่งผ่านพ้นจากวัย เด็ก แม้ว่าวัยรุ่นจะมีสติปัญญาดี แต่มักขาดความรับผิดชอบหรือขาดการไตร่ตรองที่ดี ดังนั้น พฤติกรรมบางอย่างของวัยรุ่นในบางครั้งก็อาจผิดพลาดได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ควรทำความเข้าใจถึงธรรมชาติของวัยรุ่น เพื่อที่จะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นและผู้ใหญ่ให้น้อยลง

1.3.4 พัฒนาการทางสังคม

พัฒนาการด้านสังคมของวัยรุ่นจะเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจและ สติปัญญา โดยในวัยนี้จะต้องการเป็นอิสระจากพ่อแม่และครอบครัว แต่จะติดกลุ่มเพื่อนและ ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนอย่างมากทั้งด้านพฤติกรรม การแต่งกาย กิริยาท่าทาง คำพูดและภาษา แปลก ๆ รวมทั้งเริ่มให้ความสำคัญและสนใจเพื่อนต่างเพศมากขึ้น

ลักษณะความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นนั้น เด็กวัยรุ่นมักมีความลำบากใจอย่าง ยิงในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ และต้องระวังตัวมากด้วย เพราะเกรงว่าจะไม่เป็นที่ ถูกใจกันและกัน เป็นสาเหตุให้วัยรุ่นกังวล และหมกมุ่นอยู่กับปัญหานี้มาก เขาคิดเพื่อฝันอยู่กับ เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ส่วนความเพ้อฝันจะเป็นลักษณะใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่เขาได้ เช่น จาก หนังสือ ภาพยนตร์ จากที่รับรู้ได้เห็นหรือได้ยินมา (ชัชชาติ นาคบุปผา, 2515 อ้างถึงใน สุชาติพิทย์ แสงวัฒนกุล, 2536)

1.3.5 พัฒนาการทางจริยธรรม

เฟียร์ (Fear J, 1977 อ้างถึงใน สุธาทิพย์ แสงวัฒนกุล, 2536) พบว่าวัยรุ่นมี พัฒนาการทางจริยธรรม แบบคิดเชื่อมโยงหาเหตุผลคำนึงความเป็นไปได้และเป็นไปไม่ได้ (Moral Relativism) วัยรุ่นจะเข้าใจว่า “กฎ” นั้นไม่ใช่ระเบียบที่ตายตัว แต่เป็นข้อตกลงที่ควรเคารพปฏิบัติตาม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม วัยรุ่นจะตัดสินคุณค่าทางจริยธรรม โดยพิจารณา จากความคิดเห็น ค่านิยมซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมว่า เป็นสิ่งที่ดีงามและเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ ขั้นนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของการพิจารณาค่านิยมของตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่ปรัชญาในการดำเนินชีวิต เมื่อเข้าสู่วัยใหญ่

นอกจากความเปลี่ยนแปลงที่กล่าวมาแล้ว วัยรุ่นยังมีความต้องการซึ่งคล้ายคลึงกับความ ต้องการของบุคคลโดยทั่วไป ทั้งนี้ความต้องการทางร่างกายก็อาจไม่แตกต่างกับเด็กเล็กหรือ ผู้ใหญ่ แต่ความต้องการทางอารมณ์ จิตใจและสังคม ของวัยรุ่นนั้นจะมีลักษณะพิเศษอันเป็น ลักษณะเฉพาะของวัยรุ่น

1.4 ความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น

เมื่อลักษณะทางร่างกายและอารมณ์เปลี่ยนแปลงไป ความต้องการต่าง ๆ ของวัยรุ่นย่อม เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ไม่ได้ยึดถือความต้องการของครอบครัวเป็นหลักเหมือนในวัยเด็ก เพราะ ความต้องการในวัยนี้มักเกิดจากค่านิยมของกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกโดยเฉพาะในกลุ่มเพื่อน

ความต้องการในด้านต่างๆของเด็กและวัยรุ่นซึ่งเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การกระทำหรือ พฤติกรรมต่างๆ ทั้งในทางที่สังคมยอมรับและพฤติกรรมต่างๆที่เด็กใช้แก้ปัญหาที่เกิดจากความ ต้องการของเขานั้น บางครั้งนำไปสู่พฤติกรรมที่ขัดต่อสังคมจนได้ชื่อว่าเป็นเด็กเกเร (Delinquents) โดยที่เด็กเองก็ไม่ได้ตั้งใจให้เป็นเช่นนั้น แต่อาจเป็นเพราะความเขลา ความ รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือเพราะขาดการแนะนำที่ดี

สุพัตรา สุภาพ (2545) กล่าวว่าความต้องการของวัยรุ่น มาจากความต้องการของตัวเอง บวกกับความต้องการของสังคม ได้แก่

1. ต้องการความรัก ความรักในที่นี้มีหลายแบบ คือ รักพ่อแม่ญาติพี่น้อง รักเพื่อน รัก พวกพ้อง ในขณะที่เดียวกันก็อยากให้คนอื่นรักตัวเองด้วย รักเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเป็นความรักแบบ หนุ่มสาว ฯลฯ
2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักจะออกมาในรูปของกิจกรรมกีฬา หรือการบันเทิง

3. ต้องการความเป็นอิสระ ความต้องการนี้จะรุนแรงมากในวัยนี้ เพราะเป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ จึงอยากจะแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้นจึงไม่ชอบให้ผู้ใหญ่มาก้าวกายในชีวิตของตน ไม่ชอบให้ใครสอน คอยช่วยเหลือ บางคนจึงทำอะไรโดยผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น
4. ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง วัยนี้เป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับหรือชมเชยหรืออยากเด่น อยากดัง เช่น อยากเป็นนักกีฬาที่เก่ง เป็นขวัญใจ เป็นต้น หรืออาจจะออกมาในแง่เทิดทูนนักกีฬา ดาวประจำคณะ หรือมหาวิทยาลัย หรือไม่ก็ตั้งชมรมต่าง ๆ เพื่อแสดงให้สังคมได้รู้ว่าเขาพยายามทำดีที่สุดแล้ว
5. มีอุดมคติสูง วัยรุ่นยังอยู่ในวัยที่เรียนรู้ทฤษฎี และยังไม่เคยออกไปประสบกับสภาพความเป็นจริงจึงจะเลยมองข้ามความเป็นจริงไปบ้าง คือ เป็นพวกอุดมคตินิยม (Idealist) มากกว่ามุ่งไปในทางปฏิบัติได้จริง ๆ (Pragmatis)
6. มีความสนใจในเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ ความเข้าใจในทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันก็จะแสดงออกในทางตรงข้าม เช่น การปิดบัง และพุดคุยเฉพาะกลุ่มเพศเดียวกันเท่านั้น ส่วนใหญ่วัยรุ่นจะหาความรู้จากการได้ยินได้ฟังคนอื่นพูด ซึ่งอาจจะถูกบ้างผิดบ้าง หรือไม่ก็อ่านจากหนังสือเรื่องเพศที่มีขายตามท้องตลาด ซึ่งอาจจะเป็นหนังสือประเภทลามก เราควารู้สึกทางเพศก็ได้ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรักและเรื่องเพศ หนุ่มสาวมักจะชอบดู
7. นอกจากจะอยากรู้เรื่องเพศแล้ว ยังเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ ถ้าหากถูกขัดขวาง ทักท้วง อาจจะทำให้จิตใจหดหู่ ซึมเศร้า ขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยรักแบบหลงใหล ใฝ่ฝัน หรือเป็นความรักแบบรุนแรง โดยมากจะรักแบบไม่มีอุดมการณ์ คือ ออกมาในรูปของการเพื่อฝันและอาจจะเปลี่ยนแปลงและสิ้นสุดในตัวของมันเอง ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นความรักในแง่ของความรู้สึก ไม่เหมือนกับความรักของผู้ใหญ่ที่มีแนวโน้มยึดหลักความเป็นจริงมาประกอบด้วย
8. ต้องการการรวมกลุ่ม เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับ เพราะฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งบางคราวจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม
9. ต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่ คือ อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับบ้างว่ามีความสามารถหรือมีประโยชน์ต่อสังคม
10. ต้องการแบบอย่างที่ดี วัยรุ่นปัจจุบันแม้จะชอบความอิสระ ก็ยังอยากได้คำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ดี

11. ต้องการความปลอดภัยและมั่นคง
12. ต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ
13. ความรู้สึกรุนแรง เช่น ถ้าเกิดความสมหวังก็ขมขื่น ตื่นเต้น ถ้าผิดหวังก็จะแค้นใจ น้อยใจ ความรู้สึกนี้จะรุนแรง บางครั้งอาจจะออกไปในรูปแบบที่ว่าเป็นเพราะตัวเองผิด บางคนจึงอาจฆ่าตัวตายได้
14. ต้องการมีอนาคตและความสำเร็จ เป็นวัยที่อยากรับผิดชอบ อยากรับผิดชอบ ฟันถึงจุดหมายในอนาคต

ความสนใจของวัยรุ่นนั้น แตกต่างจากเด็ก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และสังคมที่เขาได้รับในช่วงนี้ ความสนใจของวัยรุ่นแต่ละคนจึงขึ้นอยู่กับ เพศ สถิติปัญญา สภาพแวดล้อม โอกาสในการเรียนรู้ ความสนใจของกลุ่มเพื่อน ความสนใจของครอบครัว รวมไปถึงความสามารถที่มีมาแต่กำเนิดและองค์ประกอบอื่น ๆ อีก

จะเห็นได้ว่าความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น จะมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมอยู่ด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจพฤติกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ กรณีการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในวัยรุ่น เพราะในช่วงวัยรุ่นจะมีการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศมีการกระทำที่เรียกว่า ความสนใจซึ่งกันและกัน เด็กวัยรุ่นจะพยายามแสดงบทบาทของตนมีกิจกรรมในสังคมมากขึ้น ซึ่งหากวัยรุ่นสามารถปรับตัวในเรื่องเพศได้ดีและเหมาะสม วัยรุ่นก็จะสามารถผ่านพ้นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาไปได้ แต่ถ้าวัยรุ่นปรับตัวไม่ได้หรือกระทำพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศก็อาจนำไปสู่พฤติกรรมที่เป็นปัญหา คือ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้

1.5 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

แมคคาร์รี่ (Macary, 1973 อ้างถึงใน วันทนีย์ วาสิกะสิน, 2526) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศว่า พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจากเจตคติในเรื่องเพศของบุคคลนั้น ซึ่งเจตคติในเรื่องเพศมาจากการที่บุคคลได้รับความรู้เรื่องเพศมาในลักษณะไหนก็จะมีเจตคติในลักษณะนั้น และจะส่งผลไปถึงการมีพฤติกรรมในเรื่องเพศด้วย

เฮอร์ล็อก (Herlock, 1974 อ้างถึงใน ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์, 2526) กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ว่ามักมีเรื่องรักใคร่ทั้งในวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง มีความสนใจจริงจังในเรื่องเพศ แล้วในที่สุดที่เกิดการทดลองเพราะวัยรุ่นมีความพร้อมทางร่างกายที่จะสืบพันธุ์หรือให้กำเนิดทารกได้ นอกจากนั้นวัยรุ่นยังมีความสนใจเพศตรงข้าม อยากรู้รักหรือแฟน มีความรู้สึกทางเพศ มีกามารมณ์รุนแรง

สุชา จันทร์เอม (2529) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นชายหญิง ของไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันสมควรมากขึ้น

พนม เกตุมาน (2535) ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นพบว่า

1. วัยรุ่นในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้นและเร็วขึ้น
2. วัยรุ่นชายมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นหญิง
3. แนวโน้มของวัยรุ่นชายต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงด้วยกันมากกว่าที่จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ
4. วัยรุ่นชายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เพราะถือว่าเป็นเรื่องไม่เสียหาย
5. วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส แต่ว่ามีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้น

ในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นสามารถสรุปได้ว่าพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันมีการแสดงออกทั้งในด้านเจตคติและการกระทำที่เป็นอิสระมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ตลอดจนวัยรุ่นมีแนวโน้มของเจตคติและพฤติกรรมที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยสมควรมากขึ้น

2. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory)

Sigmund Freud (1905) เป็นผู้นำคนสำคัญของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ได้แบ่งสัญชาตญาณของการดำรงชีวิตมนุษย์ไว้ว่า ประกอบด้วย 2 สัญชาตญาณ คือ สัญชาตญาณแห่งการอยู่รอด (Life Instinct) ได้แก่ ความต้องการอาหาร ความต้องการทางเพศ และอีกสัญชาตญาณหนึ่งคือ สัญชาตญาณแห่งความตาย (Death Instinct) ได้แก่ ความก้าวร้าวหรือการทำอันตรายบุคคลอื่น อีกทั้งฟรอยด์ ได้กล่าวถึงสัญชาตญาณทางเพศไว้ว่า สัญชาตญาณทางเพศเป็นสิ่งที่อยู่ในเด็กทารก แต่สัญชาตญาณนี้เริ่มพัฒนาขึ้นเมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น โดยมีความสัมพันธ์กับกระบวนการเข้าสู่สุติภาวะ และ แสดงออกมาให้เห็นในความรู้สึกห้วงหาอวรณ์ และแรงดึงดูดต่อเพศตรงข้าม(ยศ สันตสมบัติ, 2538)

การพัฒนาแรงผลักดันทางเพศแบ่งออกเป็น 5 ระยะ ได้ดังนี้ คือ

1. ระยะปาก (Oral Stage) เป็นระยะตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุประมาณปีครึ่งทารกในวัยนี้จะเริ่มใช้ปากเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความสุข เด็กวัยนี้ชอบดูดปาก หยิบของใส่ปากและกัด เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้ฟรอยด์เชื่อว่าเป็นการให้ความสุขแก่เด็กไปด้วย

2. ระยะเวลา (Anal Stage) อายุตั้งแต่ปีครึ่งถึงสามปี เด็กวัยนี้ให้ความสนใจกับการขับถ่ายอุจจาระมาก ถ้าหากไม่ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสม จะทำให้เด็กรู้สึกผิดหวังและเป็นทุกข์ด้วย
3. ระยะเวลาวัยวะเพศ (Phallic Stage) เป็นระยะที่เริ่มเรียนรู้ลักษณะทางเพศ มีความสุขกับการได้จับต้องอวัยวะเพศตนเองโดยเฉพาะเด็กผู้ชายจะเกิดความรู้สึกต้องการเป็นเจ้าของแม่ แข่งกับพ่อ เด็กผู้หญิงจะเกิดความรู้สึกต้องการเป็นเจ้าของพ่อ แข่งกับแม่ เด็กในขั้นนี้จะเริ่มมีความสนใจอยากรู้ อยากเห็นในเรื่องเพศมากขึ้น เลียนแบบบทบาททางเพศจากพ่อหรือแม่ ถ้าหากพ่อแม่ปฏิบัติตามบทบาทที่ดี เหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดี เด็กก็จะเลียนแบบและพัฒนาบทบาททางเพศของตนได้อย่างดี และถ้าเกิดการยึดติด (Fixation) ในขั้นนี้ เมื่อโตขึ้นอาจมีปัญหาพฤติกรรมทางเพศได้
4. ระยะเวลาก่อนวัยรุ่น (Latency Stage) อายุตั้งแต่ 6-12 ปี เป็นระยะที่เก็บกดความต้องการทางเพศด้วยการมุ่งเน้นการเรียนและการแสดงออกที่เหมาะสมทางเพศของตน เป็นระยะที่เด็กชอบเล่นเฉพาะกับเพื่อนเพศเดียวกัน
5. ระยะเวลาสืบพันธุ์ (Ganital Stage) อายุตั้งแต่ 13-18 ปี เป็นช่วงที่เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงหันมาให้ความสนใจกับเพศตรงข้าม เป็นระยะที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศอย่างแท้จริง

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกตและการเลียนแบบ ซึ่งจะ ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงได้ เบนดูรา ได้กล่าวถึงกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบว่า มี 4 กระบวนการ คือ(พรรรณี ช.เจนจิต, 2538)

1. กระบวนการตั้งใจ (Attentional Processes) บุคคลจะไม่สามารถเรียนรู้จากการสังเกตได้ ถ้าเขาไม่มีความตั้งใจ กระบวนการตั้งใจจะเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะสังเกตอะไรจากตัวแบบนั้น องค์ประกอบที่มีผลต่อกระบวนการตั้งใจแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบด้วยกัน ได้แก่ องค์ประกอบของตัวแบบเอง พบว่าตัวแบบที่ทำให้บุคคลมีความตั้งใจจะสังเกตนั้นต้องเป็นตัวแบบที่มีลักษณะเด่นชัด เป็นตัวแบบที่ทำให้ผู้สังเกตเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมที่แสดงออกไม่สลับซับซ้อนมากนัก จิตใจรวมทั้งพฤติกรรมของตัวแบบที่แสดงออกนั้นควรมีคุณค่าในการใช้ประโยชน์อีกด้วย นอกจากองค์ประกอบของตัวแบบแล้ว ยังมีองค์ประกอบของผู้สังเกตอีกด้วย ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการรับรู้ ซึ่งรวมทั้งการเห็น การได้ยิน การรับรู้รส กลิ่น และสัมผัส จุด

ของการรับรู้ ความสามารถทางปัญญา ระดับของการตื่นตัว และความชอบที่เคยได้เรียนรู้มาก่อนแล้ว

2. กระบวนการเก็บจำ (Retention Processes) เมื่อผู้เรียนได้สังเกตพฤติกรรมของตัวแบบด้วยความใส่ใจ ผู้เรียนก็บันทึกพฤติกรรมนั้นไว้ในความทรงจำ สิ่งที่บันทึกไว้นั้นอาจเป็นเพียงพฤติกรรมที่สังเกตได้ หรืออาจจะรวมถึงคำอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เกิดขึ้นได้อย่างไร และเมื่อใด เป็นต้น หรืออาจจะมีภาพพจน์เกี่ยวกับสิ่งที่ได้สังเกต สรุปแล้วผู้สังเกตที่สามารถระลึกถึงสิ่งที่สังเกตได้เป็นภาพในใจ และสามารถเข้ารหัสด้วยคำพูด หรือถ้อยคำ จะเป็นผู้ที่สามารถแสดงพฤติกรรมเลียนแบบได้ แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานก็ตาม

3. กระบวนการกระทำ (Production Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนแปรสภาพภาพที่สะสมเอาไว้หรือสิ่งที่จำได้ ออกมาเป็นการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมที่เหมือนหรือใกล้เคียงกับตัวแบบ

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Processes) การที่บุคคลที่เกิดการเรียนรู้แล้วจะแสดงพฤติกรรมหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับกระบวนการจูงใจ กระบวนการจูงใจย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของสิ่งล่อใจจากภายนอก นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับสิ่งล่อใจที่เห็นผู้อื่นได้รับ ตลอดจนสิ่งล่อใจของตนเอง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุประสงค์ของการประเมินตนเอง นอกจากนี้ในแง่ของผู้สังเกตนั้น ยังขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในสิ่งล่อใจ ความลำเอียงจากการเปรียบเทียบทางสังคมและมาตรฐานภายในของตนเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม กล่าวว่า การทำความเข้าใจทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเราต้องเข้าใจหลักการและความหมายที่เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเป็นพื้นฐาน จากนั้นจึงมองปรากฏการณ์ของสังคมที่เป็นต้นเหตุแห่งการเรียนรู้ดังกล่าว (สืบสกุล แสงกระจ่าง, 2538)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเป็นทฤษฎีพื้นฐานของการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งเชื่อว่า

1. สังคมเป็นตัวกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของบุคคล และระหว่างบุคคลกับสังคมจะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interaction) อย่างต่อเนื่อง
2. การเรียนรู้ทางสังคมจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความคิด อารมณ์ และการปฏิบัติ รวมทั้งความคาดหวังต่าง ๆ
3. พฤติกรรมที่แสดงออกครั้งต่อไป ขึ้นอยู่กับการประเมินย้อนกลับ (Feed Back) ของพฤติกรรมที่ได้รับเนื่องจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอยู่ในรูปแบบการเรียนรู้ และกระทำพฤติกรรมขึ้นอยู่กับการประเมินย้อนกลับ ดังนั้นถ้าผลที่ได้รับเป็นลบ

พฤติกรรมนั้นจะมีแนวโน้มที่จะไม่เกิดขึ้น แต่ถ้าผลที่ได้รับเป็นบวกพฤติกรรมนั้นจะมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก

4. ทฤษฎีการกระทำทางสังคม

วิลเลียม ริดเดอร์ (William W.Reeder, 1971 อ้างถึงใน ชุนมาศ กัลยาณมิตร, 2530) ได้อธิบายว่า การกระทำทางสังคม (Social Action) นั้นประกอบด้วยกลุ่มของปัจจัยหลายประการมิได้จำกัดอยู่เพียงปัจจัยหนึ่ง เหตุผลในการกระทำของมนุษย์ที่ Reeder กล่าวคือ

ปัจจัยที่ดึงดูด (Pull Factors) ให้เกิดการกระทำ

1. เป้าประสงค์ (Goals)
2. ความเชื่อ (Belief Orientations)
3. ปทัสถาน (Value Standard)
4. นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี (Habit and Custom)

ปัจจัยผลัก (Push Factors) ให้เกิดการกระทำประกอบด้วย

5. ความคาดหวัง (Expectation)
6. ข้อผูกพัน (Commitment)
7. แรงเสริม (Force)

ปัจจัยสนับสนุน (Support Factors)

8. โอกาส (Opportunity)
9. ความสามารถ (Ability)
10. การสนับสนุน (Support)

องค์ประกอบทั้ง 10 ประการดังกล่าว เป็นเหตุผลของการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของมนุษย์ และเหตุผลดังกล่าวมิได้จำกัดอยู่เพียงองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง แต่จะประกอบด้วยเหตุผลหลายประการซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

การแสดงออกต่อสังคมของบุคคลในสังคมนั้นย่อมมีองค์ประกอบหลาย ๆ ประการที่ต้องสัมพันธ์กันซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่างๆ ดังนั้นจากการที่ในปัจจุบันนักศึกษา มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นจึงน่าจะมีเหตุผลหลายประการที่เป็นตัวเสริมให้นักศึกษากระทำพฤติกรรมดังกล่าว

5. แนวคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม

5.1 ความหมายของการขัดเกลาทางสังคม

คำว่า “ การขัดเกลาทางสังคม ” ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า “ Socialization ” นี้ได้มีนักสังคมวิทยา นักมานุษยวิทยา นักการศึกษา และนักจิตวิทยาของไทยได้แปลความหมายไว้แตกต่างกันมากมาย เช่น การขัดเกลาทางสังคม สังคมประเพณีหรือสังคมประเพณี การอบรมให้รู้ระเบียบสังคม การอบรมบ่มนิสัย เป็นต้น ในที่นี้ใช้คำว่า การขัดเกลาทางสังคม ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้มากมายหลายท่าน เช่น

พัทธา สายหนู (2529) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคม (Socialization) คือ กระบวนการที่สังคมหรือกลุ่มสังคมโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้ผู้ที่จะเป็นสมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้และรับเอาระเบียบวิธีกฎเกณฑ์ความประพฤติและคุณค่าต่าง ๆ ที่กลุ่มนั้นได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติและความสัมพันธ์ของสมาชิกของสังคมนั้น

สุพัตรา สุภาพ (2545) ได้กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มนุษย์ในสังคมหนึ่ง ๆ ได้เรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของกลุ่มหนึ่ง ๆ กำหนดหรือวางไว้เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง

ดังนั้นการขัดเกลาทางสังคมจึงหมายถึง กระบวนการที่ทำให้บุคคลได้เรียนรู้ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐาน ตลอดจนแบบแผนพฤติกรรมของสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่โดยผ่านกลุ่มสถาบันต่าง ๆ ทางสังคมเช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ศาสนา โรงเรียน และสื่อมวลชน

5.2 กระบวนการขัดเกลาทางสังคม

กระบวนการขัดเกลาทางสังคมนั้นจะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นในชีวิตของมนุษย์ในระยะเวลาอันพอสมควร จนทำให้บุคคลนั้นรู้จักเลือกแบบหรือยึดถือแบบฉบับที่ตนคิดว่ามีส่วนคล้ายกับตน ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็นแนวทางให้บุคคลนั้นรู้จักทำในสิ่งที่สังคมต้องการ แต่ความสำคัญในการขัดเกลาขึ้นอยู่ที่ระเบียบกฎเกณฑ์นั้น ๆ สอดคล้องหรือเข้ากับความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความสามารถของเขาได้เพียงใด (สุพัตรา สุภาพ, 2545)

5.3 วิธีการขัดเกลาทางสังคม

สุพัตรา สุภาพ (2545) ได้กล่าวถึงวิธีการขัดเกลาทางสังคม 2 วิธี ดังนี้

1. การขัดเกลาโดยตรง เป็นการบอกกล่าว สั่งสอนโดยตรงเลยว่าสิ่งไหนควรหรือไม่ควร กระทำ อะไรผิด อะไรถูก เป็นต้น ซึ่งนับว่ามีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นการชี้ทางและแนะแนวทางในการปฏิบัติต่อบุคคลอย่างจริงจังและเจตนา เพื่อให้บุคคลสามารถวางตัวได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์หนึ่ง ๆ

2. การขัดเกลาโดยอ้อม เป็นการอบรมที่ไม่ได้บอกกันโดยตรง บุคคลได้รับประสบการณ์หรือประโยชน์จากการสังเกต หรือ เรียนรู้จากการกระทำของผู้อื่น เช่น อยู่ในกลุ่มเพื่อน บุคคลก็จะเลียนแบบการกระทำของเพื่อน

5.4 วัยที่จำเป็นต่อการขัดเกลาทางสังคม

สุพัตรา สุภาพ (2545) ได้กล่าวว่าถึง วัยที่จำเป็นต่อการขัดเกลาทางสังคม โดยแบ่งเป็น 2 วัย

1. การขัดเกลาในระยะที่ยังเป็นเด็ก (Socialization the Child) เป็นช่วงที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กมากที่สุด
2. การขัดเกลาทางสังคมในระยะที่เป็นวัยรุ่น (Socialization the Youth) วัยรุ่นเป็นวัยที่ได้ผ่านการอบรมมามากพอที่จะรู้และเข้าใจกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งการอบรมสั่งสอนจะได้จากครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้สมาชิกที่อยู่ในสังคมมีการเรียนรู้ถึงความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐานหรือการแสดงออกของพฤติกรรมที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ โดยมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นในสังคมนานพอสมควรโดยผ่านกลุ่มสังคมต่าง ๆ เช่น เพื่อน สถานศึกษา สื่อมวลชน เป็นต้น

ดังนั้นการขัดเกลาทางสังคมที่ผ่านจากกลุ่มเพื่อน สถานศึกษาหรือสื่อมวลชนจึงมีส่วนสัมพันธ์ต่อการแสดงพฤติกรรมของนักศึกษา เช่นพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เป็นต้น

6. แนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไทยกับความสัมพันธ์ทางเพศ

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีอิทธิพลของประเพณี และวัฒนธรรมต่อบุคลิกภาพ และวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเช่นเดียวกันสังคมอื่น ๆ ในเอเชียและมีลักษณะเด่นในการอบรมสมาชิกของสังคม คือ เน้นการเชื่อฟังผู้ใหญ่ เด็กไทยจะต้องเคารพ และเชื่อฟังผู้สูงอายุกว่าเสมอ

ทัศนคติและการอบรมในเรื่องเพศสมัยก่อนของสังคมไทยต่อผู้หญิงมีความเข้มงวดมาก มีกฎเกณฑ์ และระเบียบอย่างเคร่งครัด ผู้หญิงต้องมีขอบเขตของความประพฤติที่ยึดถือที่ดี สอดคล้อง และถูกต้องตามสายตาสังคมสมัยนั้น ผู้หญิงจะต้องอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน ทำงานบ้าน ไม่แต่งตัวเก๋งาม หรือเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง ผู้หญิงที่ดีต้องปฏิบัติตัวตามกรอบประเพณี นอกจากนั้นผู้หญิงไทยถูกอบรมอย่างเข้มงวดเกี่ยวกับการติดต่อกับเพศตรงข้าม ต้องเป็นกุลสตรี รักนวลสงวนตัว ไม่ซิงสุกก่อนห้าม การแต่งงานต้องเป็นไปโดยถูกต้องตามประเพณี และ โดยหลักการถือมากในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน หากผู้หญิงคนใดไปมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจะมีปฏิกริยาได้ตอบทางสังคมอย่างรุนแรง ซึ่งจะตรงข้ามกับเพศชายที่ไม่ถือเป็นเรื่องเสียหาย

การคบเพื่อน การนัดพบ และเที่ยวตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศของผู้หญิงไทยสมัยก่อนจะไม่ปฏิบัติกัน หนุ่มสาวไม่มีโอกาสพบปะกันตามลำพัง ต่อมาเริ่มเปลี่ยนไปภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่มีการติดต่อกับประเทศตะวันตก ทำให้คุ้นเคยต่อการสมาคมกับเพศตรงข้าม และมีแนวโน้มที่จะเลือกคู่ครองให้สอดคล้องกับรสนิยมมากขึ้น อิทธิพลของวัฒนธรรมสังคมตะวันตก ทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี อุดมการณ์ ค่านิยมแบบเฉพาะตัวของสังคมไทยที่ยึดถือ และถ่ายทอดมาหลายรุ่นอายุมีการเปลี่ยนแปลงไป การเชื่อถือเชื่อฟังผู้ใหญ่ปัจจุบันก็ลดน้อยลง และเด็กในสมัยนี้ก็นิยมแก้ปัญหาด้วยตนเอง (สุชา จันทน์เอม 2529)

ปัจจุบันการคบเพื่อนต่างเพศหรือการเที่ยว (Dating) กับเพื่อนต่างเพศมีอิสระและเสรีภาพมากขึ้น หญิงสาวอาจไปไหนมาไหนโดยไม่มีผู้ปกครองก็ได้ หรือการติดต่อกับผู้ชาย หญิงสาวอาจคบหาสมาคมครั้งละหลาย ๆ คน

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันเริ่มเห็นเด่นชัดกว่าแต่ก่อน เพราะการยึดมั่นในวัฒนธรรมไทยของวัยรุ่นไม่เข้มงวดเหมือนในยุคก่อน นอกจากนั้นยังมีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากต่างประเทศเข้ามา ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น เช่น การแต่งกาย อิสระเสรีภาพทางเพศ ใกล้เคียงสนิทสนมกันง่าย ประกอบกับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น สื่อต่าง ๆ สถานบันเทิงต่าง ๆ ทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งคิด ปลดปล่อยตัวปล่อยใจไปตามความปรารถนาของธรรมชาติ จนทำให้มีพฤติกรรมที่เกินความพอดี ซึ่งขัดกับยุคในอดีตโดยสิ้นเชิง

7. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ

7.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า Aptus หมายถึงความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด มีผู้ใช้คำอื่นในความหมายเดียวกันเช่นทัศนคติ หรือ เจตนาคติ สำหรับความหมายหรือคำจำกัดความของเจตคติ พอสรุปได้ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2526 อ้างถึงใน ชูนมาศ กัลยาณมิตร, 2530) ให้ความหมายว่า เจตคติเป็นความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทางใดทางหนึ่งซึ่งอาจเป็นทางสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้าน

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2531) กล่าวไว้โดยสรุปว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลังจากมีประสบการณ์ในสิ่งนั้น เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่จะสนองต่อสิ่งเร้านั้นไปทางใดทางหนึ่ง หรือลักษณะใดลักษณะหนึ่งในลักษณะของเจตคติทางบวก เจตคติทางลบ หรือเจตคติที่เป็นกลาง

พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ (2533 อ้างถึงใน ชูติมา ศรีแก้ววอล, 2540) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ที่แสดงออกเป็นท่าทีและสภาพความพร้อมทางความคิดและจิตใจของบุคคลที่จะรับและตอบสนองต่อสิ่งเร้าและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในทิศทางเป็นบวก เป็นลบ หรือเป็นกลาง

สุชา จันทน์เอม (2539) ได้กล่าวโดยสรุปว่า เจตคติเป็นนามธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล และเจตคติมีความสำคัญต่อการตอบสนอง ทางสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก ซึ่งเจตคติเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของบุคคล และบุคคลมีเจตคติต่อสิ่งแวดลอมต่าง ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

สร้อยตระกูล อรรถมานะ (2541) กล่าวว่า เจตคติคือ ผลผสมผสานของความรู้สึกนึกคิดความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้และความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่ง ซึ่งออกมาในรูปการประเมินค่าอันอาจเป็นในทางยอมรับหรือปฏิเสธได้ และความรู้สึกนี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งขึ้น

Kiesler และคณะ (1969 อ้างถึงใน อุทิศ เชาวลิต, 2521) ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึงแนวโน้มที่เกิดจากการเรียนรู้ ในอันที่จะตอบสนองอย่างถาวรต่อสิ่งเร้าให้เห็นด้วยท่าทีชอบหรือไม่ชอบ

Triandes (1971 อ้างถึงใน ปารีจัตต์ ครองขันต์, 2539) ให้ความหมายว่า เจตคติเป็น ความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากที่ได้รับประสบการณ์หรืออิทธิพล เรื่องนั้น ๆ มาแล้วเป็นสิ่งที่จูงใจให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ต่อเรื่องนั้น ๆ

Fishbein และ Ajzen (1975 อ้างถึงใน ปารีจัตต์ ครองขันต์, 2539) ให้ความหมายว่า เจตคติเป็นสิ่งที่แสดงออกมาให้เห็นถึงแนวโน้มของพฤติกรรม ในการตอบสนองต่อวัตถุหรือบุคคล อย่างคงเส้นคงวา โดยผ่านการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่เคยได้รับ

Robbins (1998 อ้างถึงใน เพ็ญศรี วรรณะวิเทศ, 2546) ให้ความหมายว่า เจตคติเป็น การแสดงออกถึงความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นการประเมินค่าว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ โดยเกี่ยวข้องกับวัตถุสิ่งของ บุคคล หรือสภาพการณ์

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมา จึงอาจสรุปได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึก ความนึกคิด และแนวโน้มพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อ วัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือสภาพการณ์ต่างๆ อันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ของบุคคล และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้ บุคคลมีแนวโน้มพฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทาง สันับสนุน เป็นกลางหรือโต้แย้งคัดค้าน

7.2 องค์ประกอบของเจตคติ

คักดี สุนทรเสณี (2531) กล่าวถึง เจตคติว่ามีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อเพื่อช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้า นั้น ๆ
2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ (Affective component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรือ อารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้นแล้วพบว่า พอใจหรือไม่พอใจ ตีอกการหรือไม่ตีอกการ ดีหรือเลว
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่ สันับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

7.3 การเกิดเจตคติ

คักดี สุนทรเสณี (2531) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ประการคือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิด การเรียนรู้ที่ได้จากที่ต่าง ๆ เช่น เจตคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน และอื่น ๆ
2. ประสบการณ์ส่วนตัวซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามบุคคล นอกจากประสบการณ์ของคน จะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ แล้วยังทำให้มีรูปแบบเป็นตัวของตัวเองด้วย ดังนั้นเจตคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนนั้น ๆ
3. การเลียนแบบ เจตคติของคนบางคนได้มากจากการเลียนแบบเจตคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ พี่น้อง เพื่อน และบุคคลอื่น ๆ
4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีทัศนคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น เจตคติต่อศาสนา สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

7.4 ลักษณะของเจตคติ

ได้มีผู้แบ่งลักษณะของเจตคติไว้ดังต่อไปนี้ (คักดี สุนทรเสณี, 2531)

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดเมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้ย่อมจะมีความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้น นั่นก็คือเกิดเจตคตินั่นเอง
2. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาพแวดล้อม สถานการณ์ เหตุการณ์ เปลี่ยนแปลง
3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เราสามารถทราบได้ว่าบุคคลมีเจตคติในทางยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออก อาจแสดงออกด้วยคำพูดหรือสีหน้า ท่าทางพอใจหรือไม่พอใจ
4. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อนเพราะขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์การรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ฉะนั้นจึงแปรผันได้
5. เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ โดยสามารถถ่ายทอดออกไปสู่บุคคลอื่นได้ หากเราเห็นว่าพฤติกรรมของบุคคลที่เรายอมรับนั้นดีงาม จึงเลียนแบบเป็นเยี่ยงอย่าง
6. ทิศทาง ปริมาณ ความเข้มข้นของเจตคติ ทิศทางของเจตคติมี 2 ทาง คือทิศทางสนับสนุนหรือในทางบวก และทิศทางต่อต้านหรือในทางลบ ปริมาณมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่งปานกลาง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง ความเข้มข้นก็แล้วแต่ว่าจะมีความรู้สึกสุดปลายไปด้านใด

7. เจตคติอาจเกิดขึ้นจากจิตสำนึกหรือจิตไร้สำนึกก็ได้ เมื่อบุคคลเรียนรู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับอะไรก็จะมีจิตสำนึกที่สมบูรณ์ เพราะได้สังเกตเห็นคิดพิจารณาเหตุผลวิเคราะห์จนแน่ใจว่าถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร เจตคติที่เกิดขึ้นลักษณะนี้ เรียกว่าเกิดจากจิตสำนึก แต่ในบางกรณีเจตคติอาจเกิดขึ้นโดยปราศจากจิตสำนึกก็ได้เป็นความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้มีการคิดพิจารณาไตร่ตรองแต่อย่างใด เช่น พ่อแม่ ครู อาจารย์ ห้ามพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศ จึงไม่กล้าพูดถึงเคยชินจนกระทั่งมีความรู้สึกว่าการพูดถึงเรื่องเพศเป็นเรื่องหยาบคาย ต่ำช้าน่าอาย มีเจตคติในทางที่ไม่ยอมรับโดยอัตโนมัติโดยไม่รู้สึกรู้ตัว คือ โดยปราศจากจิตสำนึก

8. เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร เกิดจากความรู้สึกที่สะสมมานานพอสมควร ถึงแม้เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ แต่ไม่ได้หมายความว่า เปลี่ยนแปลงในระยะชั่วครู่ชั่วยามหรือในวันหนึ่ง เจตคดีย่อมมีความคงทนยากที่จะเปลี่ยนแปลง หากจะเปลี่ยนความรู้สึกได้ต้องใช้เวลาสถานการณ์ เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปจนเกิดการเรียนรู้ใหม่

9. บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อบุคคล สถานการณ์สิ่งเดียวกัน แตกต่างได้ทั้งนี้แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

7.5 เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

เจตคติเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เจตคติในเรื่องเพศจึง หมายความว่า ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ของบุคคลในเรื่องเพศ ซึ่งเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัว การอบรม การสั่งสอน ตลอดจนพฤติกรรมและการเลียนแบบจากการกระทำต่อกันหรือการปฏิบัติตัวระหว่าง บิดา มารดา และการได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมต่างประเทศที่เข้ามาในสังคมนั้นๆ เจตคติต่อเรื่องเพศของแต่ละสังคมจึงแตกต่างกันออกไป

เฮอร์ลิค (Hurlock, 1973 อ้างถึงใน ระเบียบวาระ วุฒิสภา, 2526) กล่าวถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางเพศ ดังนี้

1. ลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศโดยตรงไปตรงมาจากบิดามารดา หรือครูอาจารย์จะช่วยให้เด็ก เกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ ในทางตรงกันข้ามที่บิดามารดาห้ามเด็ก หรือบิดามารดาไม่ให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศ ในลักษณะที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องลามกอนาจารมักมีผลให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

2. เจตคติของบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก ซึ่งปกติเรามักจะเลียนแบบเจตคติของคนที่เรารักชอบ คนที่ศรัทธาเลื่อมใส หรือ คนที่เราคิดว่าเขามีความสำคัญ

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในทางลบต่อเรื่องเพศมาตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็ก พอถึงวัยรุ่นความรู้สึกเหล่านั้นจะพัฒนาขึ้นเป็นเจตคติและค่านิยมที่ไม่ดีต่อ

เรื่องเพศ เป็นเหตุให้เขาหลีกเลี่ยงที่คบค้าสมาคมกับเพศตรงข้าม หรืออาจมีพฤติกรรมในลักษณะต่อต้านสังคมทางเพศ

ปัจจุบันนี้เด็กวัยรุ่นในสังคมไทยมีเจตคติที่พอสรุปได้คร่าว ๆ ว่า มีความรู้สึกนึกคิดที่สับสนในเรื่องเพศมาก เนื่องจากเกิดความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างประเทศ ความสับสนในเรื่องเพศของสังคมไทยนั้น อาจเกิดจากการปิดบังความจริงในเรื่องเพศ และความสับสนในเรื่องเพศของสังคมโดยส่วนรวม ซึ่งความสับสนเหล่านี้ ได้แก่ การให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่สับสน เช่น ผู้หญิงที่เป็นกุลสตรีจะไม่แสดงออกหรือพูดเรื่องเพศ ผู้ชายมีความต้องการทางเพศหรือแสดงออกซึ่งความต้องการทางเพศได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นับได้ว่าเป็นเจตคติต่อเรื่องเพศที่ยังสับสนในวัยรุ่น และบุคคลทั่วไป และก่อให้เกิดปัญหาตามมาในสังคมปัจจุบัน เช่น ชายไม่มีความรับผิดชอบต่อหญิง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การทำแท้ง เด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหาโรคเอดส์ เป็นต้น

8. สาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นพฤติกรรมที่ได้รับการกล่าวขวัญกันมากในวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน และนักศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา มาก การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างหนุ่มสาวกระทำกันโดยเปิดเผยกันมากขึ้น จึงอาจมีแนวโน้มนำไปสู่พฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

วิทยา นาควัชระ (2527) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไว้ดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่นชอบทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ดังนั้นจึงมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
2. วัยรุ่นทนการอดอั้นของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายอดอั้นฝ่ายหญิงก็ใจอ่อน
3. เป็นการทำตามความนิยมของสังคมในปัจจุบัน วัยรุ่นคิดว่าเป็นแฟชั่น เมื่อคบกัน เป็นแฟนกันก็ต้องมีได้เสียกัน
4. วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน เป็นการผูกมัดฝ่ายตรงข้ามหรือสำหรับผู้หญิงบางคนเป็นเพราะความรักต่อเพศตรงข้าม
5. วัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีค่าเป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง
6. วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากฮอร์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

ไดยอร์ และคณะ (1993 อ้างถึงใน ระพีพรรณ ภูผกาพันธ์พงษ์, 2540) ได้ศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น สรุปได้ดังนี้

1. เกิดจากความกดดันในกลุ่มเพื่อน
2. ต้องการหาเอกลักษณ์แห่งตนเองเพื่อให้เหมือนพ่อแม่
3. ต้องการความรักจากบุคคลอื่น
4. เกิดจากแรงขับทางเพศ (Sex Drive) ที่เกี่ยวข้องกับฮอร์โมน
5. เกิดจากการเลียนแบบ (Imitating) จากสมาชิกในครอบครัว เช่น พี่ชาย พี่สาว หรือ มารดา
6. ได้รับอิทธิพลจากสื่อ (Media) ได้แก่ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต นิตยสาร สิ่งพิมพ์ ซึ่งเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อเหล่านั้น ๆ
7. ต้องการผูกมัดหรือรักษาคู่รักไว้
8. ต้องการแสดงให้เห็นว่าเราเป็นผู้ใหญ่
9. ขาดคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศของบิดา-มารดา

จากการศึกษาถึงสาเหตุของการที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ทำให้ได้ทราบเหตุผลต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีในพฤติกรรมดังกล่าว และเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ช่วยกัน แนะนำ หรือให้คำปรึกษาแก่วัยรุ่น เพื่อวัยรุ่นจะได้ประพฤติในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นนั้น มีมากมายที่อาจจะทำให้วัยรุ่นเสียโอกาสดี ๆ ในการที่จะดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

9. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

วิศิษฐ์ วิงวิติญญ (2518) กล่าวถึงข้อเสียของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรว่า

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรนั้นอาจทำให้เด็กหญิงบางคนเกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาได้
2. อาจติดโรคหลังการมีเพศสัมพันธ์ได้
3. อาจถูกบังคับให้แต่งงานหลังมีเพศสัมพันธ์ซึ่งมักจบลงด้วยการหย่า
4. เกิดความรู้สึกผิดหลังจากมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรติดตัวไปตลอด
5. เมื่อมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรจะทำให้หมดความรู้สึกเคารพหรือให้เกียรติในตนเองไป

6. มีความกลัวที่เกิดจากการถูกจับได้โดยโรงเรียน พ่อแม่ ญาติ

7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร บางทีจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
เน้นหนักในเรื่องทางเพศมากเกินไป

8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร คนในสังคมมองว่าเป็นสิ่งผิดศีลธรรม โดย
ความผิดนี้จะลงที่เด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของ
นักเรียนนั้น ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาตามลำดับ ดังนี้

1. เพศ

อุทิศ เชาวลิขิต (2521) ศึกษาเจตคติเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่าง
ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า นักศึกษาชายมีแนวโน้มเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
มากกว่านักศึกษาหญิง

ชนิษฐา โพชนุกูล(2522) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการ
การเลือกคู่ครองการวางแผนครอบครัว พบว่านักศึกษาหญิงร้อยละ 31.9 มีเจตคติต่อการมี
เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่า พฤติกรรมดังกล่าวเป็นเรื่องไม่เสียหาย ส่วนนักศึกษาชายร้อยละ
59.42 ที่เห็นว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย และ ศึกษาพบว่านักศึกษาชายร้อยละ 54.55 เห็นว่าการมี
เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องน่าลอง

จรรยา พงศ์วิวัฒน์(2526) ศึกษาเจตคติและความต้องการของนักศึกษาปี
ที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่านิสิตชายมีแนวโน้มเห็นด้วยกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนการสมรสมากกว่านิสิตหญิง

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า(2528)ศึกษาการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของ
นักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า ตัวแปรเพศมีความสัมพันธ์ต่อการยินยอม โดยที่เพศชายมี
ความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างมีนัยสำคัญ

รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์ (2528) ศึกษาเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในหมู่นิสิตนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีในกรุงเทพมหานครพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายจะมี
ประสบการณ์ทางเพศก่อนสมรส และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยในสัดส่วน
ที่สูงกว่านักศึกษาหญิง

ณัฐวดี วิจิธรรม (2539) ศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ

สมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนชายจะมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่านักเรียนหญิง

ปาริฉัตต์ ครอบงำ (2539) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน พบว่านักศึกษาชายจะมีเจตคติที่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาหญิง

ชุติมา ศรีแก้วนวล (2540) ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมีนบุรี พบว่าเพศชายมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงกว่าเพศหญิง

สรุปจากผลงานการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรเพศ สามารถนำไปสู่สมมติฐานการวิจัยว่า นักศึกษาเพศชายจะยอมรับเจตคติต่อเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาเพศหญิง

2. ประเภทของมหาวิทยาลัย

ปาริฉัตต์ ครอบงำ (2539) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการแต่งงาน โดยทำการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน 2 แห่ง และมหาวิทยาลัยของรัฐบาล 2 แห่ง พบว่า นักศึกษาในสถาบันการศึกษาที่มีสภาพสังคมต่างกันจะมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และเจตคติต่างกัน โดยนักศึกษาในสถาบันเอกชนมีพฤติกรรมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล

สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ (2541) ศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย เป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ สามารถนำไปสู่สมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชน จะยอมรับเจตคติต่อเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบความแตกต่างของเจตคติต่อเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนักศึกษาระหว่าง มหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาเพศชายจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่า นักศึกษาเพศหญิง
2. นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษา อยู่ในมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2550 โดยแบ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรอิสระ

เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

- (1) เพศชาย
- (2) เพศหญิง

ประเภทมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

- (1) มหาวิทยาลัยเอกชน
- (2) มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ

ตัวแปรตาม

ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. วิทยุร่น หมายถึง นักศึกษาชายหรือหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย เอกชน หรือ มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550
2. เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็นเพศชาย และ เพศหญิง
3. ประเภทของมหาวิทยาลัย หมายถึง สถานศึกษาที่นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
 - 3.1 มหาวิทยาลัยเอกชน หมายถึง มหาวิทยาลัยที่เปิดให้นักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถเข้ามาศึกษาได้โดยไม่ต้องผ่านการสอบคัดเลือก
 - 3.2 มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ หมายถึง มหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่นักศึกษาต้องผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
4. การสมรส หมายถึง วิธีการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อประกาศให้สังคมรับรู้ว่าชายและหญิงจะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันท์สามี ภรรยา ตามแบบแผนของขนบธรรมเนียมประเพณี วิธีการทางศาสนา และวิธีการทางกฎหมาย คือ การจดทะเบียนสมรส
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส หมายถึง การที่ชายและหญิงมีพฤติกรรมร่วมเพศกันก่อนที่จะมีการสมรส หรือมีการจดทะเบียนสมรส
6. เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในลักษณะ เชิงบวก (Positive) ซึ่งได้แก่ การยอมรับ ชอบ พอใจ หรือสนับสนุนต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ส่วนลักษณะ เชิงลบ (Negative) ได้แก่ การไม่ยอมรับ ไม่ชอบ ไม่พอใจ หรือคัดค้านต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากมาตรวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ผู้วิจัยพัฒนามาจากมาตรวัดของ สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงเจตคติต่อเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาว่ามีการยอมรับในเรื่องดังกล่าวนี้หรือไม่ และมีแนวโน้มในการยอมรับสนับสนุนหรือต่อต้านคัดค้านในเรื่องดังกล่าวมากน้อยแค่ไหน เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงเจตคติในเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางที่ถูกต้อง
2. ทำให้สามารถรับรู้ถึงปัจจัยต่างๆ ได้แก่ เพศ และประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา ว่ามีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส หรือไม่ อย่างไร

3. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปใช้ในหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนด กฎเกณฑ์ นโยบาย ในการให้ความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอัน เกิดจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย
4. เพื่อทราบถึง แนวโน้มเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสามารถเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิจัยในเรื่องที่ เกี่ยวข้องในระดับลึกยิ่งขึ้นไปอีก

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ ต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีในการดำเนินการวิจัยออกเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้ คือ

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มประชากร (Population) ที่จะใช้เป็นเป้าหมายของการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ ปีการศึกษา 2550 โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 200 คน เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน 100 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ซึ่งผู้วิจัยจะมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยจะแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือมหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ

ขั้นตอนที่ 2 หลังจากได้มหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ จะทำการสุ่มเลือกจาก มหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ มาอย่างละ 1 มหาวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 3 หลังจากได้ชื่อมหาวิทยาลัยของเอกชน และ มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ จาก การสุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว จะทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลจากนักศึกษาเพศชาย และ หญิง ในสัดส่วนเท่า ๆ กัน คือ นักศึกษาเพศชายจำนวน 50 คน

นักศึกษาเพศหญิง จำนวน 50 คน ต่อ 1 มหาวิทยาลัย โดยการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชายและหญิงนี้ จะสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีจำนวนทั้งสิ้น 200 คน มาจากมหาวิทยาลัยเอกชน คือ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 100 คน และมาจากมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 100 คน โดยแต่ละมหาวิทยาลัยจะแบ่งเป็น นักศึกษาเพศชาย 50 คนและนักศึกษาเพศหญิง 50 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษา ในลักษณะของคำถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้การวัดแบบ Likert Scale โดยมี 5 ตัวเลือกให้เลือกตอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของตนมากที่สุด

การพัฒนามาตรวัด

ผู้วิจัยได้นำมาตรวัดของ สิทธิพงษ์ วงศ์วิวัฒน์ ซึ่งเป็นมาตรวัดเกี่ยวกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมาใช้ และเพื่อให้สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเปลี่ยนการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น เป็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

โดยมาตรวัดนี้ สิทธิพงษ์ วงศ์วิวัฒน์ ได้นำไปหาความตรงเชิงโครงสร้าง(Construct Validity) โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ(Factor Analysis)แล้ว และได้ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ .88

จากนั้นผู้วิจัยนำมาตรวัดที่ปรับแก้ภาษาแล้ว ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มทดสอบที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 60 คน แบ่งเป็นเพศชาย 30 คน และ เพศหญิง 30 คน เพื่อมาทำการวิเคราะห์ข้อกระทง โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected Item-Total Correlation) พบว่า ข้อกระทงทุกข้อมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ สูงกว่าค่า critical r ($r = .25$, $df = 60$, $p < .05$) และมีค่า Cronbach's alpha เท่ากับ .74

การตรวจให้คะแนน

มาตรวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มีวิธีการตรวจให้คะแนน ดังสรุปไว้ในตารางข้างล่างนี้

คำตอบ	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

นั่นคือ สำหรับข้อคำถามเชิงบวก ถ้าตอบ“เห็นด้วยอย่างยิ่ง”ให้ 5 คะแนน ถ้าตอบ“เห็นด้วย”ให้ 4 คะแนน ถ้าตอบ“ไม่แน่ใจ”ให้ 3 คะแนน ถ้าตอบ“ไม่เห็นด้วย”ให้ 2 คะแนน และถ้าตอบ“ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง”ให้ 1 คะแนน

ในทางตรงข้าม สำหรับข้อคำถามเชิงลบ ถ้าตอบ“เห็นด้วยอย่างยิ่ง”ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบ“เห็นด้วย”ให้ 2 คะแนน ถ้าตอบ“ไม่แน่ใจ”ให้ 3 คะแนน ถ้าตอบ“ไม่เห็นด้วย”ให้ 4 คะแนน และถ้าตอบ“ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง”ให้ 5 คะแนน

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. แจ้งให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ความเป็นจริง
2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 200 คน
3. นำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ในการตอบแบบวัดทุกฉบับ เพื่อที่จะได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PS (Statistical Package for Social Science / Personal Computer) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) เพื่อใช้ในการพรรณนาข้อมูลต่าง ๆ และนำเสนอโดยรูปแบบตาราง

การใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ (Inferential Statistics)

เป็นการใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐานในการศึกษาวิจัย โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ตามตัวแปรเพศ และ ประเภทของมหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยปิดของรัฐต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย ตามตัวแปรเพศและประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 200 ชุด ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การพิสูจน์สมมติฐานระหว่างตัวแปร เพศ และประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษากับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	100	50.0
หญิง	100	50.0
รวม	200	100.0
2. อายุ (ปี)		
19	25	12.5
20	62	31.0
21	74	37.0
22	39	19.5
รวม	200	100.0
3. ประเภทของมหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล	100	50.0
มหาวิทยาลัยเอกชน	100	50.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 200 คน จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลได้ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างเพศชายจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เพศหญิงจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) จึงได้จำนวนของนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงเป็นจำนวนเท่าๆกัน

อายุ กลุ่มตัวอย่างอายุ 19 ปี มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 อายุ 20 ปี มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 อายุ 21 ปี มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 อายุ 22 ปี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

ประเภทของมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐบาลจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) จึงได้จำนวนของนักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐบาลและมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นจำนวนเท่าๆกัน

ตอนที่ 2 การพิสูจน์สมมติฐานระหว่างตัวแปร เพศ และประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา กับเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

สมมติฐานข้อที่ 1 “นักศึกษาเพศชายจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาเพศหญิง”

ตารางที่ 2

แสดงผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานที่ 1

เพศ	N	\bar{x}	SD	t	p
ชาย	100	46.28	7.974		
หญิง	100	34.88	12.449	7.711***	0.000

*** $p < .001$

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาเพศชายมีคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ($\bar{x} = 46.28$) มากกว่านักศึกษาเพศหญิง ($\bar{x} = 34.88$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 7.711$, $p < .001$)

สมมติฐานข้อที่ 2 “นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐบาล”

ตารางที่ 3

แสดงผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานที่ 2

มหาวิทยาลัย	<i>N</i>	\bar{x}	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
รัฐบาล	100	30.92	8.725		
				-19.748***	0.000
เอกชน	100	50.24	4.424		

****p* < .001

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนมีเจตคติต่อพฤติกรรม
การมีสัมพันธก่อนการสมรส ($\bar{x} = 50.24$) มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาล ($\bar{x} =$
30.92) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 19.748, p < .001$)

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยปิตของรัฐต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย ตามตัวแปรเพศและประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่2 การพิสูจน์สมมติฐานระหว่างตัวแปร เพศ และประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา กับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างดังนี้ เป็นนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่ากัน คือ กลุ่มละ100 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เป็นผู้มีอายุ 19 ปี มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 อายุ 20 ปี มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 อายุ 21 ปี มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 อายุ 22 ปี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ส่วนประเภทของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเท่าๆกัน คือ กลุ่มละ100 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตอนที่ 2 การพิสูจน์สมมติฐานระหว่างตัวแปร เพศ และประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา กับ เจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

สมมติฐานข้อที่ 1 "นักศึกษาเพศชายจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาเพศหญิง"

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักศึกษาเพศชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ($\bar{x} = 46.28$) มากกว่านักศึกษาเพศหญิง ($\bar{x} = 34.88$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

กล่าวคือ การที่เพศชายยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมดังกล่าวได้สูงกว่าเพศหญิงนั้น อาจเป็นเพราะว่า เพศชายมักจะถูกมองว่าไม่ใช่ผู้เสียหาย แต่ฝ่ายที่เสียหายมักจะเป็นที่ฝ่ายหญิงมากกว่า ประกอบกับเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามมาตลอด และมักจะอบรมสั่งสอนให้เพศหญิงอยู่ในกรอบระเบียบที่ดีงามของสังคม เพศหญิงจะต้องรักษานวลสงวนตัวรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะสมรส และมักจะถูกสั่งสอนให้มีเจตคติเชิงอนุรักษ์นิยมมากกว่าชาย ดังที่ปรากฏเห็นได้จาก แนวคิดเรื่องมาตรฐานเชิงซ้อนที่ใช้เกณฑ์ประเมินพฤติกรรมของเพศชายและเพศหญิงต่างกัน พฤติกรรมอย่างเดียวกัน โดยเฉพาะพฤติกรรมในเรื่องเพศ ซึ่งจะเน้นความพึงพอใจและความสุขของเพศชายเป็นหลักและเน้นความบริสุทธิ์ในเพศหญิง เพศชายสามารถมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้โดย ไม่ได้รับ หรือ อาจจะได้รับคำตำหนิเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ฝ่ายหญิงมักจะถูกตำหนิเตือนอย่างรุนแรงจากสังคม นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสนับสนุนเหตุผล คือ

อุทิศ เชาวลิต (2521) ได้ทำการศึกษาศึกษาในเรื่องเจตคติเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพฯ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อย่างไรก็ตาม นักศึกษาชายมีแนวโน้มเห็นด้วย มากกว่านักศึกษาหญิง

ชนิษฐา โพชนุกูล (2522) ได้ทำการศึกษาในเรื่องเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส พบว่านักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 68.1 เห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นเรื่องเสียหาย ส่วนนักศึกษาชายร้อยละ 59.42 ที่เห็นว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย และ ศึกษาพบว่านักศึกษาชายร้อยละ 54.55 เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องน่าลอง

จริยา พงศ์วิวัฒน์ (2526) ได้ทำการศึกษาในเรื่องเจตคติและความต้องการของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่านิสิตชายมีแนวโน้มเห็นด้วยกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านิสิตหญิง

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528) ได้ทำการศึกษาในเรื่องการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า ตัวแปรเพศมีความสัมพันธ์ต่อการยินยอม โดยที่เพศชายมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างมีนัยสำคัญ

รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์ (2528) ได้ทำการศึกษาเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในหมู่นิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานครพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนสมรส และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยในสัดส่วนที่สูงกว่านักศึกษาหญิง

ณัฐวดี วิจิธรรม (2539) ได้ทำการศึกษาในเรื่องเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนชายจะมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่านักเรียนหญิง

ปาริฉัตร ครองจันทร์ (2539) ได้ทำการศึกษาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน พบว่านักศึกษาชายจะมีเจตคติที่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาหญิง

ชุตินา ศรีแก้วนวล (2540) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมิวนิฮู พบว่าเพศชายมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงกว่าเพศหญิง

ดังนั้นจากเหตุผลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ว่า "นักศึกษาเพศชายจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาเพศหญิง"

สมมติฐานข้อที่ 2 "นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ"

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีสัมพันธ์ก่อนการสมรส ($\bar{x} = 50.24$) มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาล ($\bar{x} = 30.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

กล่าวคือ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชนจะมีความเป็นอิสระและมีเสรีภาพในด้านต่างๆมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ เช่น ในเรื่องของกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย การแต่งกาย อีกทั้งในในมหาวิทยาลัยเอกชนที่นักศึกษาอยู่กันอย่างอิสระ มีหอพักเอกชนซึ่งเอื้อโอกาสให้หญิงและชายพักอยู่ด้วยกันได้ นักศึกษามีการดำเนินชีวิตที่ห่างไกลจากครอบครัวเพราะทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยห่างไกลออกไป ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เอื้อให้หญิงและชายพัฒนาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมากขึ้นอาจทำให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องธรรมดา ในขณะที่มหาวิทยาลัยของรัฐ นิสิตได้รับการดูแลอย่างเข้มงวด มีหอพักแยกระหว่างชายและหญิง พัฒนาการของความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงอยู่ในขอบเขตจำกัด และเนื่องจากมหาวิทยาลัยรัฐบาลมีการวางระเบียบการเรียนการสอนอย่างเคร่งครัด และมีการตรวจสอบอย่างจริงจัง นักศึกษาจึงตั้งใจเรียน สนใจศึกษาค้นคว้าตำรามาก จึงไม่ค่อยมีเวลาว่างมากนัก สังคมในมหาวิทยาลัยรัฐบาลแม้จะเปลี่ยนไปบ้างแต่ก็ยังยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีไทยอยู่ แต่ในมหาวิทยาลัยเอกชนสังคมค่อนข้างไปทางตะวันตกมาก มีอิสระเสรีมากกว่า เมื่อนักศึกษามีเวลาว่างมากก็มีโอกาสในการพบปะ สังสรรค์กันมากขึ้น มีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้น จึงมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในทางเห็นด้วยกันมาก นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสนับสนุนเหตุผล คือ

ปาริฉัตต์ ครองจันทร์ (2539) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการแต่งงาน โดยทำการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน 2 แห่ง และมหาวิทยาลัยของรัฐบาล 2 แห่ง พบว่า นักศึกษาในสถาบันการศึกษาที่มีสภาพสังคมต่างกันจะมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และเจตคติต่างกัน โดยนักศึกษาในสถาบันเอกชนมีพฤติกรรมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล

สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ (2541) ศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย เป็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้นจากเหตุผลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า “นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ”

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยปิดของรัฐต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบความแตกต่างของเจตคติต่อเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ

สมมติฐาน

1. นักศึกษาเพศชายจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาเพศหญิง
2. นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2550 โดยแบ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 200 คน มาจากมหาวิทยาลัยเอกชน คือ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 100 คน และมาจากมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 100 คน โดยแต่ละมหาวิทยาลัยจะแบ่งเป็น นักศึกษาเพศชาย 50 คน และ นักศึกษาเพศหญิง 50 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

- ตัวแปรอิสระ
 - (1) เพศ ได้แก่ เพศชาย เพศหญิง
 - (2) ประเภทมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ มหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยปิตของวรัฐ
- ตัวแปรตาม

ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

วิธีดำเนินการ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. แจงให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ความเป็นจริง
2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 200 คน
3. นำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ในการตอบแบบวัดทุกฉบับ เพื่อที่จะได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษา

โดยใช้การวัดแบบ Likert Scale ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนามาจากมาตรวัดของ สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PS (Statistical Package for Social Science / Personal Computer) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (

Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means)

2. การใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ (Inferential Statistics)

เป็นการใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ในการศึกษาวิจัย โดยการศึกษาวิจัย ครั้งนี้นั้น ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

1. นักศึกษาเพศชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ($\bar{x} = 46.28$) ดีกว่านักศึกษาเพศหญิง ($\bar{x} = 34.88$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า "นักศึกษาเพศชายจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาเพศหญิง"
2. นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนมีเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีสัมพันธ์ก่อนการสมรส ($\bar{x} = 50.24$) ดีกว่านักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาล ($\bar{x} = 30.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า "นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ"

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชายยอมรับเจตคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มากกว่านักศึกษาหญิง จะเห็นได้ว่าเป็นแนวความคิด ความเชื่อที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นควรจะหาทางปรับเปลี่ยนเจตคติ แนวความคิด ความเชื่อ ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาชายให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม เช่น พยายามลดความเชื่อที่ว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นการผ่อนคลายความเครียด เป็นการศึกษานิสัยจิตใจซึ่งกันและกัน เป็นต้น โดยผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่ใช่แค่บิดา มารดา หรือครู อาจารย์เท่านั้น แต่รวมไปถึง สื่อมวลชนและรัฐบาลที่ควรจรรณงค์ ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมที่เกี่ยวกับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในแง่ที่ถูกต้องเหมาะสม ถ้าสามารถทำได้ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ก็จะช่วยลดปัญหาที่อันอาจเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้
2. ปัจจุบันสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ มักจะมีแนวโน้มไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องเพศมากขึ้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการควบคุมเพื่อไม่เป็นการยั่วยุให้วัยรุ่น นักศึกษาหมกมุ่นกับเรื่องดังกล่าวจนขาดความยั้งคิดและเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาจนนำไปสู่พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ได้
3. มหาวิทยาลัยถือได้ว่าเป็นสถาบันที่สอง รองจากครอบครัวในการที่จะอบรมสั่งสอน ปลูกฝังความคิด ความเชื่อ รวมตลอดถึงเจตคติดีๆ แก่นิสิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยเอกชนนั้น

นิสัยจะมีอิสรเสรีภาพด้านต่างๆมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อเป็นการลดปัญหาที่อาจเกิดตามมาภายหลัง ทุกๆฝ่ายควรช่วยกันปลูกฝังความคิด ความเชื่อ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

4. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ(จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) และมหาวิทยาลัยเอกชน(มหาวิทยาลัยรังสิต) ซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาจึงอยู่ในวงจำกัดเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษาในกลุ่มประชากรจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ หรือมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคดูบ้าง เพื่อจะได้ทราบถึงทัศนคติของนักศึกษาที่อยู่ในต่างจังหวัดว่ามีเจตคติที่แตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในกรุงเทพหรือไม่อย่างไร และเพื่อจะได้ผลการศึกษาที่ชัดเจนยิ่งขึ้นไปอีก
5. ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปสู่ประชากรกลุ่มอื่นๆ นอกเหนือจากกลุ่มนักเรียนนักศึกษาบ้าง เช่น ในกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ได้เป็นนักเรียนนักศึกษา หรือกลุ่มผู้ใหญ่ที่ยังไม่ได้แต่งงาน เพื่อที่จะอธิบายและทำความเข้าใจเรื่องดังกล่าวในกลุ่มประชากรอื่นๆ และอาจจะเปรียบเทียบว่าเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเหมือนหรือต่างจากประชากรที่ผู้วิจัยศึกษาหรือไม่อย่างไร
6. การศึกษาครั้งต่อไป น่าจะมีการใช้ตัวแปร หรือปัจจัยอื่นๆที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับเจตคติในเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เพื่อจะได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- งามพิศ สัตย์สงวน. (2543). *หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: บริษัท รามาการพิมพ์ จำกัด.
- จรียา พงศ์วิวัฒน์. (2526). *การศึกษาความรู้ ทักษะและความต้องการของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในเรื่องเพศศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชุติมา ศรีแก้ววอล. (2540). *การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมีนบุรี*. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขุนมาศ กัลยาณมิตร. (2530). *ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการประพฤตินอกรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพและวัยของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
- ชูลีพร อินทรไพบูลย์. (2536). *ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณัฐวดี วิจิตรธรรม. (2539). *ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ
- นิเทศ ดินณะกุล. (2546). *การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริฉัตร ครองจันทร์. (2539). *พฤติกรรมทางเพศและทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน*. ภาคนิพนธ์ พบ.ม. สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พนม เกตุมาน. (2535). *สุขใจกับลูกวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: แพลนพลับพลึง.
- พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. (2528). *การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การศึกษาเบื้องต้น*. วิทยานิพนธ์ สค.ม. สาขาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรรณี ช.เจนจิต. (2540). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พะเยาว์ ละกะเต็บ. (2538). *ตัวแบบสมมุติฐานการยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส*. วิทยานิพนธ์ สค.ม. สาขาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพ็ญศรี ทรรคนะวิเทศ. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ยศ สันตสมบัติ. (2538). *พรอยด์และพัฒนาการจิตวิเคราะห์: จากความฝันสู่ทฤษฎีสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ระพีพรรณ ภูมิกพันธ์พงษ์. (2540). *การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. (2526). *ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาประชากรศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์. (2528). *ชายผู้เกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าประเวณี: ศึกษากรณีเฉพาะนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชรดา คลายนาท. (2530). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- วันเพ็ญ วาลิกะลิน. (2526). *ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิทยา นาควัชระ. (2527). *รู้จักชีวิต*. กรุงเทพฯ: ส่งเสริมพัฒนา.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *เจตคติ*. กรุงเทพฯ: ดิดีบุ๊คส์ไตร์.
- สุชา จันทร์เอม. (2529). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทร์เอม. (2539). *จิตวิทยาทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ และ วรณีย์ โสมประยูร. (2539). *เพศศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติพิทย์ แสงวัฒนกุล. (2536). *ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการปล่อยตัวทางเพศก่อนการสมรส*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุพัตรา สุภาพ. (2545). *เรื่องวุ่น วัยรุ่นไฮเทค* (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพัตรา สุภาพ. (2545). *สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี* (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อุทิศ เชาวลิต. (2521). *ทัศนคติเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Hurlock, E. B. (1974). *Adolescent development*. New York: Mc Graw-Hall Kogakuka Company.
- McCary, J. L. (1978). *Human Sexual* (3rd ed.). New York: D.Van Nostrand.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา

คำแนะนำ กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

.....1. ชาย

.....2. หญิง

2. อายุ

3. ประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา

.....1 มหาวิทยาลัยรัฐบาล

.....2 มหาวิทยาลัยเอกชน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

คำแนะนำ กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อความเดียว

ท่านคิดว่า	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เป็นการ ยืนยันความรักที่มีต่อกัน					
2. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทำให้ได้ศึกษา รสนิยมทางเพศซึ่งกันและกัน					
3. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นวิธีหนึ่ง ที่จะผูกมัดไม่ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนอกใจ					
4. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งผิด ศีลธรรมประเพณี					
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสช่วยให้ทั้งสอง ฝ่ายปรับตัวเข้ากันได้ดีขึ้นหลังจากแต่งงาน					
6. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทำให้เสื่อมเสีย วงศ์ตระกูล					

7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิทธิส่วนบุคคล ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน					
8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นการลดคุณค่าของกุลสตรี					
9. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นปัญหาสังคม					
10. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นที่ถูกเหยียดหยามของสังคม					
11. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับคนรัก เป็นสิ่งที่ทำทนาย น้าทดลอง					
12. การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวไม่น่าที่จะนำไปสู่ปัญหาต่างๆ เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์					
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสถือเป็นการแสวงหาความสุขร่วมกัน					